

Kritiekkort

Van Merwijk is als klassiek cabaretier een verademing

CABARET Gaat het slecht met ons land? Allerm minst, vindt Jeroen van Merwijk. Nederland is saai geworden. Een land van 'knuffelleggers' en 'kistapplaudiseerders'. 'Vervelië', zingt hij naar Gerard Reve.

Maar de problemen met Marokkaanse jongeren dan? Van Merwijk relativeert die met genoegen. Overal ter wereld zouden ze graag met ons ruilen, meldt hij: wij de kindsoldaten of de overstromingen, zij het Marokkanenprobleem.

Cabaretier Van Merwijk is eloquent en erudiet, en koketteert daar op een charmante manier mee. Hij ergert zich aan dedain voor intellectualisme. Hoogtepunt is zijn lied over het gelijke kansenbeleid van Den Haag. De lat is nu zo laag gelegd dat Van Merwijk erover struikelt. Gelukkig, knipoogt hij, groeit het aantal professoren wel gestaag.

Van Merwijk roeit nu alweer twintig jaar tegen de stroom in. In zijn programma *Graag meneer van Merwijk* is hij tegendraads als vanouds. Conferences wisselt hij af met dwar-

se liedjes, op de gitaar begeleid met een beperkt akkoordenschema. Hij is eigenlijk een klassiek cabaretier, met een boodschap die soms een beetje pijn doet. Een verademing tussen alle amusementscollega's die onder de noemer 'cabaret' volle zalen trekken.

In deze voorstelling heeft hij een goede balans gevonden tussen zijn stevige meningen en poëtische gedachten. Zo heeft hij een pittige verhandeling over het begrip 'medelijden'. Hij stelt dat gehandicapten wél zielig zijn; dat is immers de reden dat ze hulp krijgen. Als ze zichzelf niet zielig vinden, zouden ze zich op eigen kracht moeten redden. Terwijl die boodschap nog nadreunt, volgt een beeldschoon liedje over de mooie woorden die hij zijn leven lang droomt. En dan spreekt de poëzie.

Merijn Henfling

★★★★☆

Graag meneer van Merwijk door Jeroen van Merwijk, regie: Pieter Bouwman, gezien: 12/2, Theater De Griffioen, Amstelveen